

formand for Frihedskampens Veteraner,
Vejlemosevej 52, 2840 Holte.

Fange- og modstandsforeningernes forslag af november 1977 til ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Enkerne

Det foreslås, at enkeres rente i lighed med, hvad er gældende i Norge, forhøjes til 75 pct. af den bortgåede mands beregningsgrundlag.

Vor begrundelse er, at de enker, der var gift med afdøde under modstandskampen/fængslingen/deportationen, allerede fra første færd var udsat for en meget alvorlig fysisk og psykisk belastning, hvilket for mange af dem medførte, at de meget tidligere, end hvad ellers ville have været tilfældet, var nødt til at opgive erhvervsarbejde uden for hjemmet. Hertil kom, at de også i uendeligt mange tilfælde måtte virke som hjælper eller ligefrem sygeplejer for manden, hvilket også var en belastning.

De enker, der først blev gift med manden efter besættelsestidens ophør, har reelt gennem årene måttet udføre en hjemmesygeplejerskes hårde job i langt højere grad end det, der ellers er normalt i andre ægteskaber.

Begge grupper af enker har således i mange år aflastet samfundet ganske væsentligt ved deres arbejde i samlivet med ofrene fra besættelsestiden. Og de har i langt de fleste tilfælde måttet afstå fra erhvervsarbejde uden for hjemmet af nævnte årsager.

Da disse grupper af enker på grund af forsikringsselskabernes forståelige regler ikke har kunnet sikres forsikringsmæssigt, mener vi, at en rente svarende til 75 pct. af den afdøde mands beregningsgrundlag bør anses for rimelig. Selv om Danmark almindeligvis ikke bør forpligtes til at indrette sin lovgivning efter andre stater, mener vi dog, at en sammenligning med Norge er rimelig i disse tilfælde, og vort ønske er da også blot, at de danske enker efter besættelsestidens ofre skal have samme rente som de norske tilsvarende enker.

Vore organisationer anmoder derfor om,

at vore enker sikres på god og rimelig måde.

Renter og beregningsgrundlag

Som vort samfund har udviklet sig i de senere år, finder vi, at tiden nu er inde til at foretage en ændring af beregningsgrundlaget for de invaliderede, der er tilkendt rente i henhold til lovens bestemmelser.

Det forekommer ikke mere så rimeligt som tidligere at foretage ansættelsen af beregningsgrundlaget efter de pågældendes efterkrigsmuligheder set på baggrund af deres forhold inden besættelsen.

Vi skal derfor tillade os at foreslå, at loven ændres således, at alle får udbetalt deres rente efter højeste beregningsgrundlag kr. 8.000,00. Skaden var og er i realiteten fælles, og det må derfor anses for rimeligt, at både beregningsgrundlaget og renten bliver ens. Set ud fra enhver synsvinkel mener vi at forslaget er fornuftigt.

Hædersgaver

Ingen kan ved nærmere eftertanke være i tvivl om, at udviklingen i vort samfund har medført, at den lovmæssige hædersgave idag kun har omtrentlig en tredjedel værdi af det, den havde ved fastsættelsen i 1970.

Vi tillader os derfor at foreslå to ting:

- 1) Hædersgaven forhøjes til mindst det dobbelte af det nuværende.
- 2) Den fulde/forhøjede hædersgave bibeholdes også efter modtagerens fyldte 67. år.

Ved gennemførelsen af disse to ændringer vil man opnå en rimelig værdi af hædersgaven, således som det var tiltænkt ved indførelsen af den, og man undgår den pinlige og økonomisk uheldige situation, at »hæderen halveres som følge af modtagerens alder«.

Det er vort håb, at modtagerne af denne henvendelse vil studere den nøje, og at man i lighed med tidligere vil modtage vore repræsentanter til en nærmere drøftelse af vore forslag.

Med venlig hilsen

Oscar Verner   Svenn Seehusen